

Nr 385.

Av herr **Magnusson** i Tumbult m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 177, angående statsbidrag till inrättande av pensionärshem.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 177 har föreslagits, att statsbidrag till inrättande av pensionärshem måtte bestämmas att utgå i relation till skattetrycket i den kommun, inom vilken hemmet anordnas, sålunda, att ett nettoskattetryck i medeltal under senast förflutna femårsperiod av intill 10 kronor skulle motsvaras av statsbidrag med 15 procent å samtliga godkända kostnader för hemmets inrättande utom tomtkostnaderna samt att högre skattetryck skulle motsvaras av en progressiv stegring av statsbidraget upp till 50 procent, vilket bidrag skulle uppnås vid ett skattetryck av 17 kronor. I 1938 års pensionärbostadssakkunnigas till grund för propositionen liggende förslag var minsta statsbidragsandelen angiven till 10 procent och skulle utgå vid ett skattetryck intill 8 kronor. Skattetryck därutöver skulle motsvaras av följande statsbidrag: 8:00 — 8:99 kr. — 12 %, 9:00 — 9:99 kr. — 14 %, 10:00 — 19:99 kr. — 16 %, 11:00 — 11:99 kr. — 18 %, o. s. v., så, att varje kronas ökning i skattetrycket skulle medföra en statsbidragsökning med 2 procent. Såväl enligt propositionen som enligt de sakkunnigas förslag skulle avsteg från statsbidragsskalan kunna ske i särskilda fall.

Den i propositionen så gott som över hela linjen genomförda och särskilt för de lindrigast beskattade och de hårt skattetyngda kommunerna avsevärda höjningen av statsbidragens storlek har av vederbörande departementschef motiverats med angelägenheten av att så stort statsbidrag ställs i utsikt, att kommunerna därigenom skulle stimuleras till anordnande av pensionärshem.

Mot den statsbidragsskala som angives i propositionen synes enligt vårt förmenande vissa vägande invändningar kunna framställas.

Vad angår höjning av statsbidragets minimum vilja vi framhålla, att de kommuner med lågt skattetryck, vilka kunna förväntas vara i behov av pensionärshem, i regel torde befinna sig i det ekonomiska läge, att de kunna antagas vara i stånd att vidtaga åtgärder för förbättrad bostadsförsörjning för sina mindre bemedlade åldringar och invalider utan högre statsbidrag än pensionärbostadssakkunniga föreslagit, åtminstone då det som nu allenast gäller igångsättande av en till sin omfattning begränsad försöksverksamhet. Att då medgiva utgivande av så avsevärda statsbidrag till dessa kommuner som i propositionen föreslagits synes icke innebära en rättvis fördelning av de statsmedel, som skulle disponeras för bidrag till pensionärshem. Dessa medel böra enligt vår åsikt till största möjliga del komma

de kommuner till godo, inom vilka behov av åtgärder för bostadsförbättring åt åldringar och invalider föreligger, men vilka befinna sig i den ekonomiska ställning att de endast under förutsättning av statsbidrag till pensionärshems inrättande äro i stånd att inrätta och driva dylika hem.

Under åberopande av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta den förändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 177 att statsbidrag till inrättande av pensionärshem i fråga om kommuner med ett nettomedelskatte-tryck intill 12 kronor skall bestämmas i enlighet med 1938 års pensionärbostadssakkunnigas förslag i denna del.

Stockholm den 20 mars 1939.

Erik Magnusson
i Tumhult.

Oscar Tornegård.

Ernst Åqvist.
